अथ गोविन्ददत्तस् तम् उवाच शपथोत्तरं,
न स्पृशाम्य् अपि जातु एतान् अहं कुतनयान् इति । 49
तद्भार्या अपि तथा एव एत्य तम् उवाच अतिथिप्रिया,
ततः कथंचिद् आतिथ्यं तत्र वैश्वानरो ऽग्रहीत् । 50
तद् दृष्ट्वा देवदत्ताख्यस् तस्य एकस् तनयस् तदा
अभूद् गोविन्ददत्तस्य नैर्घृण्येन अनुतापवान् । 51
व्यर्थं जीवितम् आलोक्य पितृभ्याम् अथ दूषितं
सनिर्वेदः स तपसे ययौ बदरिकाश्रमं । 52
ततः पर्णाशनः पूर्वं धूमपश्च अप्य् अनन्तरं
तस्थौ चिराय तपसे तोषयिष्यन् उमापतिं । 53
ददौ च दर्शनं तस्य शम्भुस् तीव्रतपोऽर्जितः,
तस्य एव अनुचरत्वं च स वव्रे वरम् ईश्वरात् । 54
विद्याः प्राप्नुहि, भोगांश् च भुवि भुंक्ष्व, ततस् तव
भविता अभिमतं सर्वम् इति शम्भुस् तम् आदिशत् । 55
ततः स गत्वा विद्यार्थी पुरं पाटलिपुत्रकं
सिषेवे वेदकुम्भाख्यम् उपाध्यायं यथाविधि । 56
तत्रस्थं तम् उपाध्यायपत्नी जातस्मरातुरा
हठाद् वव्रे. वत स्त्रीणां चञ्चलाश् चित्तवृत्तयः । 57
तेन संत्यज्य तं देशम् अनङ्गकृतविप्लवः
स देवदत्तः प्रययौ प्रतिष्ठानम् अतन्द्रितः । 58

Digitized by Google